

❖ روسيه و بازار انرژي در شرق اروپا

آيت الله مرادي*

وارد کرد و اخيرا نيز اين شركت توافقنامه اي را با روسيه امضاء کرده است که طی آن با مشارکت قابل توجه روسيه قرار است بزرگترین مرکز قاره اي گاز طبیعی را توسعه دهد. در عوض شركت دولتی گازپروم با اين شركت توافق کرد نيازهای گازی اتریش را در طولانی مدت تامين کند.

شرکت نفت و گاز اوال نيز بزرگترین شركت در آمد زا در مجارستان به شمار می رود. بزرگترین سهامدار انفرادی اين شركت، اوال می باشد که ۱۸/۶٪ سهام آن را در اختیار دارد و اين سهام با وجود مخالفت هايي بسيار از سوي دولت مجارستان بدست آمد. ۴۰٪ دیگر سهام اين شركت نيز در اختیار کنسريسيومي متشكّل از شركت هاي وابسته به اوال می باشد. اين مقدار سهام از طريق يك سري معاملات باي بک جهت حفظ اين شركت از تصاحب خصماني آن در آينده بدست آمد.

پيشنهاد ياد شده شرایطی را فراهم می کند که اوال وى کنترل حداقل ۵۰٪ اوال را در اختیار بگيرد. با اين حال وضع قانون جديد از سوي پارلمان مجارستان، ايشت بازرسی خيلي جدي می باشد که عبور از آن تنها می تواند از عهده بروکسل برآيد.

از لحاظ اقتصادي، تصاحب اوال يك اقدام شدیدا خطيرpذير است. مقامات اجرائي می باشد که اعلان کرده

در تاريخ ۲۵ سپتامبر ۲۰۰۷، شركت نفت و گاز اوال می اتریش پيشنهاد ۱۴ ميليارد يوروبي را برای خريد بخشی از سهام همتای مجاري خود يعني شركت اوال اوال ارائه داد. پيو اين پيشنهاد در هشتم اكتوبر، پارلمان مجارستان قانونی را به تصويب رساند که هدف اصلی آن رد کردن اين پيشنهاد و هر پيشنهاد خارجي دیگري بود که قصد تصاحب شركت اوال را از طريق خريد سهام آن دارد. اين قانون در حال حاضر در کميسیون انرژي اروپا در حال بررسی و بازيبيني است.

پيشنهاد فوق به نوعی نشان دهنده تلاشی جهت يك کاسه کردن بازار انرژي اروپاي مرکزي است، ولی در هر صورت منافع کشورهای مجارستان، اتریش و روسيه تحت تاثير قبول یا عدم قبول اين پيشنهاد قرار دارد. توجيه اقتصادي اين پيشنهاد مشکوك به نظر می رسد و احتمالا دلائل خاصی در پشت صحنه آن وجود دارد. نفوذ روسيه بر شركت اوال می و نفوذ در تصميم گيريهای سهامدار اصلی اش و همچنین نفوذ در حکومت اتریش دليل واقعی رغبت شركت اوال می وی جهت به دست گرفتن کنترل اوال می باشد. شركت نفت و گاز اوال می، بزرگترین شركت اتریشی می باشد که ۳۱/۵٪ سهام آن در اختیار دولت اتریش قرار دارد. اين شركت داراي يك رابطه تاريخي با روسيه است. در سال ۱۹۶۸، اين شركت، اولين شركت يك دولت اروپاي غربي بود که از شوروی سابق گاز طبیعی

اندک و یا هیچ تعهدی را در قبال طرحهای اروپا برای تنوع بخشنیدن به مسیرهای انرژیکی غیرروسی ندارد.

در حال حاضر علاقه اتریش، کسب هر چه بیشتر منافع اقتصادی از طریق گسترش نفوذ روسیه در بازار انرژی این منطقه می‌باشد. منافع روسیه در این منطقه مشخص است، روسیه در این منطقه در پی گسترش سهم بازار خود و نفوذ در بازار انرژی اروپا می‌باشد. اگر اوام وی در تصاحب ام اول موفق شود در آن صورت روسیه را به دو طریق در بدست آوردن منافع مجارستان یاری می‌دهد.

اول آنکه اگر شرکت ام اوال در نتیجه اقدامات ضد انحصاری اتحادیه اروپا، بخشی از مالکیت خود را به مزایده بگذارد، مطمئناً روسیه برنده این مزایده خواهد بود. برای آنکه پالایشگاه‌های اصلی ام اوال با نفت روسیه کار می‌کنند و در نزدیکی خطوط لوله روسیه واقع شده‌اند.

دوم، همانطور که اوام وی در پی دسترسی به حوزه‌های هیدرولوکرینی روسی در آینده می‌باشد به همین دلیل احتمالاً در پی آن است تا هزینه این دسترسی را بوسیله بدست آوردن این شرکت پردازد که خرید دارائیهای مجارستان اولین قدم در این راه به شمار می‌رود. روسیه احتمالاً قادر نخواهد بود در یک مقابله رو در رو بر مخالفت مجارستان جهت واگذاری شرکت ام اوال غلبه کند، اما شرکت اروپایی اوام وی می‌تواند به آسانی چندین دریچه مخفی را برای شریک روسی خود یعنی گازپروم بگشاید.

جدال موجود پیچیدگیهای جدی برای سیاست یکپارچه اعضای اتحادیه اروپا به همراه دارد. بطور رسمی، سیاست اتحادیه اروپا بر اصل تنوع بخشی به تامین کنندگان انرژی تکیه دارد، اما بطور غیررسمی در این مورد و موارد دیگر، کشورها بطور انفرادی علائق

اند، قوانین ضد انحصاری اتحادیه اروپا احتمالاً آنها را در فروش بسیاری از دارایی هایشان در اروپای مرکزی مجبور می‌کند و فروش دارایی های ام اوال به هر شرکت کننده در مزایده طبق قوانین ممکن می‌باشد. پیشنهاد اوام وی نمایانگر رشد ۴۳٪ قیمت سهام ام اوال تا ماه می بوده و اوام ۵/۱۳ میلیارد یورویی اوام وی که در راستای پیشنهادش برای پرداخت به این شرکت تنظیم شده است، بیشتر از سرمایه گذاری بازار خود این شرکت می‌باشد. با این حال واضح است که برخی ملاحظات سیاسی در پشت صحنه این پیشنهاد وجود دارد.

مجارستان برای برآوردن نیازهای گاز طبیعی خود تا ۸۰٪ به روسیه وابستگی دارد. مجارها علاقه مند به کم کردن وابستگی خود به روسیه می‌باشند اما در عین حال آنها در صورت کند کردن فعالیت شرکت‌های روسی یا شرکای آنها در بازار مجارستان در برابر انتقام روسها آسیب پذیر می‌باشند.

وزیر خارجه اتریش بطور آشکارا اظهار کرده است که می‌باشد سیاست را از وضعیت موجود دور نگه داشت و علناً حکومت مجارستان پایان مخالفتش در رابطه با فروش سهام شرکت مجاری را اعلام کرده است.

موضوع مورد بحث آن است که دولت اتریش تقریباً یک سوم اوام وی را در اختیار دارد و شریک اصلی او گازپروم نیز یک شرکت دولتی به شمار می‌رود، بنابراین در معادله موجود سیاست نمی‌تواند جایی نداشته باشد.

مقامات اوام وی بر این عقیده تاکید دارند که روسیه در حال حاضر و آینده، مهمترین تامین کننده نفت و گاز طبیعی اروپا به شمار می‌رود بنابراین چیزی که باید درجا پذیرفت آن است که دولت اتریش به میزان

فردی خود را بر علاقه اتحادیه به عنوان یک کل ترجیح می دهند. همکاری روسیه و اتریش از طریق نمایندگان آنها یعنی اوام وی و گازپروم یادآور توافقنامه آلمان و روسیه در ایجاد خط لوله از دریای بالتیک می باشد که اعضای اتحادیه اروپا از جمله لهستان را به خشم آورد.

اگر قانون پارلمان مجارستان به تصویب اتحادیه اروپا نرسد و اوام وی در تصاحب شرکت اوام اوال موفق شود، انعکاس آن برای هر یک از کشورهای عضو به تنها بی نگران کننده است. روسیه بطور خیلی موثر از قوانین ضد انحصاری اتحادیه اروپا سود خواهد برد، همانگونه که اجرای این قوانین مجارستانی را به نمایش می گذارد که راضی به از دست دادن دارائیهای انرژیکی اش به روسیه نیست. در صورت ادامه این روند، دیگر اعضای اتحادیه اروپا اعتماد خودشان را به بروکسل از دست خواهند داد و نسبت به توانایی هایشان در جلوگیری از تصاحب شرکت های استراتژیک توسط کشورهای غیر اروپایی نگران خواهند بود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی